

БЛЕФАРИТ – АЛЕРГІЧНИЙ І НЕ ТІЛЬКИ

О. М. Беш^{*1,2}, О. О. Сорокопуд^{1,2}, З. О. Гук-Лешневська^{1,2}, В. В. Зенін¹

¹Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, Львів, Україна

²Медичний центр «Довголіття», Львів, Україна

Резюме. Блефарит — поширене захворювання в офтальмології, дерматології та у практиці алерголога. Воно може бути гострим або хронічним. Причиною гострого блефариту найчастіше є віруси (*Herpes simplex* та *Varicella zoster*) та бактерії (під *Staphylococcus*). Хронічний блефарит є симптомом алергії, метаболічних синдромів, пов'язаних найчастіше із хворобами печінки та цукровим діабетом, аутоімунних хвороб, грибкових інфекцій та паразитичних кліщів роду *Demodex*. Печінка є життєво важливим органом, який підтримує імунітет, метаболізм, травлення, зберігає вітаміни та відповідає за детоксикацію. Отже порушення її роботи також може бути причиною ураження шкіри навколо очей. Стрес, через активацію гіпофізарно-гіпоталамус-наднирникової системи, сприяє активації клітин та викиду біологічно активних цитокінів, що в свою чергу є фактором ураження шкіри.

Клінічно блефарит проявляється почервонінням, свербіжем та набряком повік, інколи спостерігається утворення лусочок на повіках. Як правило, уражаються обидва ока і хвороба має рецидивний перебіг. У більшості випадків блефарит не несе загрозу для життя пацієнта, однак знижує якість життя, небезпечний розвитком таких ускладнень як ураження кон'юнктиви ока та утворення крайових виразок рогівки.

В статті представлено клінічні випадки пацієнтів із хронічним блефаритом, що клінічно мали подібну симптоматику, однак відрізнялись за етіологією та схемами лікування.

Ключові слова: блефарит, контактний дерматит, токсичний блефарит, атопічний блефарит.